

Tekenkamer zonder glad design

'O, eh, komt u binnen.' Gastheer Piet ter Burg reageert verrast. Hij kwam toevallig net de trap af om de tuin in te gaan en de grote bronzen bel had hij niet gehoord. De meeste gasten komen natuurlijk ook niet via de achterdeur. Die bellen gewoon aan bij de voordeur, waar keurig het bordje 'Gastenverblijf De Tekenkamer' hangt. Maar de parkeerplaats is bij de achteringang en het trapje ernaar toe ziet er erg aanlokkelijk uit. 'Geef me niets hoor. De koffie is net klaar. Wilt u een kopje?'

Vroomshoop, een oude veenkolonie in de gemeente Twenterand, is niet direct een toeristische attractie. Of het zou om de American Tukker Day moeten zijn die afgelopen week-einde werd gehouden. Er is ook een stationnetje waar zelfs nog elk uur een treintje tussen Almelo en Mariënborg boemelt. Toch is Vroomshoop in de eerste plaats een oord voor rustzoekers en daar kun je in de Tekenkamer dus ook op rekenen.

Omdat zijn vrouw Lineke het perse wilde, bouwde Piet ter Burg zijn architectenbureau om tot gastenverblijf. Het werkzame leven was ge-

daan, het werd tijd om te genieten van de goede jaren en zo werd er in de Tekenkamer niet meer getekend, maar gelogeerd. Op 31 mei dit jaar kwamen de eerste Bed&Breakfast-gasten die – toeval heeft rare streken – ook Lineke en Piet heetten.

'Ik ben er wel op achteruit gegaan', zegt de gastheer quasi moppend, want wat nu woon- en slaapkamer zijn in het gastenverblijf, was vroeger zijn kantoor met uitzicht op de riante tuin met vijverpartij en terras. Gesitueerd in het souterrain van het door Piet ter Burg zelf ontworpen huis is het vrij gelegen en toch niet van God en alles verlaten.

Daarmee is het dus uitstekend geschikt voor de echte Bed&Breakfast-liefhebber die op zichzelf en ongestoord z'n gang wil kunnen gaan, maar wel prijs stelt op een persoonlijke benadering. Dat heeft de vrouw des huizes inderdaad perfect gezien.

Al betekent dat ook dat die persoonlijke noot gekoppeld is aan een persoonlijke smaak. Architect Ter Burg is er niet één van het gladde design en de futuristische blik. Het donkerbruine meubilair, de rieten

eettafelstoelen, de bruine plavuizen en het gepottenbakte servies roepen onmiskenbaar herinneringen op aan de jaren zeventig. De moderne stoomcabine (met radio) in de badkamer, de glanzende Ikea-inbouwkeuken, de luxe boxspringbedden met lekkere zachte matrassen en de houtkachel getuigen echter ook van een goed gevoel voor comfort en menselijke maat – iets wat niet iedere architect gegeven is.

Luxe, comfort, rust en gastvrijheid zijn probleemloos en in ruime mate aanwezig (één tip: een flesje wijn, wat fris en een paar biertjes met wat zoutjes plus bijbehorende prijslijst maken het compleet), maar de grootste troef zijn de jams die gastvrouw Lineke maakt van vruchten uit eigen tuin. Niet zomaar aardbeienjam of rode bessen, maar Engelse bramen-met-krenten-, of vlierbessen-bramen-bosbessen-pruimenjam, of bramen-pruimen-bosbessen-appeljam. Alles ook te koop om thuis verder van te smullen. Alleen dan niet met het zelfgebakken waldkornbrood met door Piet geraapte hazelnoten.

Pay-Uun Hiu